

Ks. Józef Kopciński MS
Kraków

PRZESŁANIE Z LA SALETTE WYPEŁNIENIEM HYMNU *MAGNIFICAT*

W oparciu o niezgłębioną tajemnicę Odkupienia w Chrystusie,¹ człowiek jest podstawową drogą Kościoła,² na której Matka Odkupiciela zajmuje ściśle określone miejsce³. Maryja staje przed nami jako Córka i Oblubienica Ojca, doskonały przykład miłości Boga i bliźniego. Jej postawę wobec Boga najlepiej ukazuje hymn Magnificat, uznawany za hymn do Ojca oraz kantyk ojcostwa Boga⁴. Jest on, jak zauważa J. Kudasiewicz, „najpiękniejszym kompendium teologii Boga, opartym na całym doświadczeniu Boga w Starym Przymierzu, a szczególnie w psalmach oraz na jedynym i niepowtarzalnym doświadczeniu Boga, jakie miała Matka Pana”⁵.

W Świetle Zmartwychwstania Chrystusa „Magnificat staje się również głosem Kościoła, który rozpoznaje pośród siebie macierzyńską rolę Maryi

1 Jan Paweł II, Encyklika *Laborem exercens*, nr 1.

2 Jan Paweł II, Encyklika *Redemptor hominis*, nr 14 (dalej Rh).

3 Jan Paweł II, Encyklika *Redemptoris Mater*, nr 1 (dalej RM).

4 S. Hareźga, Bóg Maryi w świetle hymnu Magnificat (Łk 1, 46b-55), *Salvatoris Mater* 1 (1999) nr 2, s. 132.

5 J. Kudasiewicz, *Matka Pana*, Kielce 1991, s. 54. Por. S. Hareźga, Bóg Maryi w świetle hymnu Magnificat (Łk 1, 46b-55), art. cyt., s. 132.

i wychodząc od Jej niepowtarzalnego doświadczenia, w nim kontempluje swoje własne”⁶. To przesłanie, płynące z Ewangelii św. Łukasza (1, 46-55), można odczytać w kontekście objawienia Matki Bożej w La Salette⁷, wobec którego 19 września 1851 r. biskup Philibert de Bruillard, ordynariusz diecezji Grenoble, ogłosił oficjalny dekret. Oto jego część: „Sądzimy, że objawienie się Najświętszej Maryi Panny dwojgu pastuszkom dnia 19 września 1846 r., na jednej z gór, należących do łańcucha Alp, położonej w parafii La Salette, w dekanacie Corps, posiada w sobie wszystkie cechy prawdziwości i że wierni mają uzasadnione podstawy uznać je za niewątpliwe i pewne”⁸.

Objawienie Matki Bożej w La Salette, należące do objawień prywatnych, nie może już nic dodać do posiadanego przez Kościół depozytu wiary. Jak naucza Katechizm Kościoła Katolickiego, objawienia prywatne stanowią jednak „pomoc w pełniejszym przeżywaniu go w jakiejś epoce historycznej” przez wyakcentowanie pewnych treści objawienia publicznego⁹. Orędzie przekazane przez Maryję w La Salette wskazuje na Chrystusa, jedynego Zbawiciela i Pełnię Objawienia. Podobnie w Magnificat zasadniczym tematem jest wyzwolenie mesjańskie, przewyciężające moc i panowanie grzechu w ludzkim życiu¹⁰.

Obok ukazania zbawczej mocy Chrystusa, obydwie teksty wskazują na macierzyńską rolę Maryi w dziele Zbawienia. Zarówno św. Łukasz w hymnie Magnificat (Łk 1, 46-55) jak i Orędzie z La Salette¹¹, ukazują Maryję jako pierwszą uczennicę Chrystusa utożsamiającą się z ubogimi, która wraz z nimi, a oni przez Nią, wyśpiewują hymn na cześć Boga zbawiającego pokornych i biednych¹². Maryja zarówno i jednym, jak i w dru-

---

6 S. Hareźga, Bóg Maryi w świetle hymnu Magnificat (Łk 1, 46b-55), art. cyt., s. 133.

7 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, tłum. A. Hamielec, Kraków 2005, s. 14-17.

8 Tamże, s. 24.

9 Katechizm Kościoła Katolickiego, Poznań 2002, nr 67.

10 M. Rosik, Nowy Testament w mariologii Jana Pawła II, *Salvatoris Mater*, 5 (2003) nr 3, s. 29.

11 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 14-17.

12 S. Hareźga, Bóg Maryi w świetle hymnu Magnificat (Łk 1, 46b-55), art. cyt., s. 133.

10. Przesłanie z La Salette...

---

gim przesłaniu, przedstawia Boga słyszącego wołanie swojego ludu cierpiącego w niewoli grzechu.

Sytuację polityczną i społeczną czasu objawienia się Matki Bożej w La Salette można przyrównać do sytuacji Ludu Wybranego uciemiężonego w niewoli egipskiej, której wyraźny oddźwięk uwypukla Magnificat. Już lud Starego Testamentu wie, że wszechmoc Boga może wybawić go i obdarzyć darami oraz zwyciężyć nieprzyjaciół. Jak ukazują teksty biblijne, wszechmoc Boga objawia się nie tylko w stosunku do człowieka, ale obejmuje również wszelkie stworzenia i cały wszechświat. Izraelita widzi wszechmoc działania Boga w stworzeniu (Ps 89, 11), w wyborze i wybawieniu Izraela z Egiptu (Wj 6, 1. 6; 15, 16; Pwt 4, 34), w obronie Izraelitów (Ps 79, 11)¹³.

O Bożej wszechmocy i o znakach, przez które przemawia Bóg, mówi również Maryja w La Salette. Ukazuje Ona ludzkość cierpiącą niesprawiedliwość, wyzysk, głód oraz inne nieszczęścia związane z jej doczesnym życiem. Są to znaki wskazujące na konsekwencje niszczącego działania grzechu, wynikającego z odrzucenia Boga a tym samym i Jego błogosławieństwa¹⁴. Matka Boża oprócz wskazania konsekwencji związanych z odejściem człowieka od swego Stwórcy, równocześnie zapewnia, że „Bóg zawsze działa i oczekuje jedynie naszej współpracy, aby wszystko czynić nowym. (...) Matka Boża z La Salette głosi nowe stworzenie w metaforze: „kamienie i skały zamieniają się w sterty zboża”, lecz by Bóg mógł działać w świecie potrzebuje naszego nawrócenia, które nas jedna z Bogiem i pozwala mieć udział w Jego mocy, Jego łasce i Jego zamiarach wobec świata”¹⁵.

Nawrócenie nie dotyczy tylko zmiany życia, ale jest równocześnie wezwaniem do głoszenia Królestwa Bożego, rozpoczętego przez Jezusa Chrystusa. Człowiek nawrócony ma stawać się prorokiem Boga, którego tak jak Maryję można porównać do krzaka gorejącego. Jak kiedyś Mojżesz

---

13 Tamże, s. 137 – 138.

14 List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji Jubileuszu 150 lecia Objawienia w La Salette, art. cyt., s. 5.

15 Maryja Ikoną Ludu Bożego, art. cyt., s. 10.

usłyszał głos Jahwe w płonącym krzaku,¹⁶ tak i dzisiaj przez Maryję słyszemy głos Boga biorącego w obronę małych i uciśnionych oraz wzywającego do nawrócenia.

Już w Starym Testamencie, jak ukazuje Księga Wyjścia, wykorzystywanie i uciskanie ludzi, nienawiść wobec nich, stają w absolutnej opozycji do odwiecznego planu Bożego, przewidującego ludzkość sprawiedliwą i braterską. Bóg Stwórca, Bóg wyzwoliciel, obala wyzyskujących i uciskających a bierze w obronę uciskanych i wyzyskiwanych. Prawda ta znajduje potwierdzenie w hymnie Magnificat i w Orędziu z La Salette. Obydwa teksty wskazują na kontynuację Bożego planu zbawienia, wypełnionego przez śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.

W tym odwiecznym Bożym planie szczególne miejsce zajmuje Maryja. To uprzywilejowanie pokornej Służebnicy Pana z Nazaretu, która jest Matką Jego Syna w Jego człowieczeństwie, jest także wyniesieniem wszystkich ubogich i upokorzonych¹⁷. Jest Ona, jak naucza Jan Paweł II, „Matką Tego, z którym Ojciec odwiecznie związał dzieło zbawienia”¹⁸ i w której rozbrzmiewa głos Nowego Wyzwolicielea oraz wyzwalająca moc Boża¹⁹. Dlatego Maryja, by ukazać zbawcze działanie Boga z „pośpiechem” (Łk 1, 39), jak podkreśla Ewangelista, udaje się w górską krainę Ain Karim, do domu Elżbiety i Zachariasza.

Jeszcze wyraźniej troska o zbawienie człowieka ukazana jest w La Salette, gdzie „Najświętsza Maryja Panna wśród łez nawołuje swoje dzieci, ażeby znowu zwróciły się do Chrystusa, zadośćuczyniły za grzechy, które znieważają Boski Wieczny Majestat”. Przypomina o tym Papież Pius XII w liście z okazji setnej rocznicy objawienia się Matki Bożej w La Salette²⁰.

Objawienie Elżbiecie i Zachariaszowi, Poczętego a Melanii i Maksyminowi, Zmartwychwstałego Chrystusa, Zbawiającego swój lud, to są te

---

16 P. Liszka, *Maryja a Bóg Ojciec w teologii wyzwolenia, Salvatoris Mater 1* (1999) nr 1, s. 245-247.

17 J. Kowalski, „Magnificat” - Orędzie wolności i wyzwolenia, *Chrześcijanin w świecie* 20 (1988) nr 175-176, s. 93.

18 RM, nr 7.

19 P. Liszka, *Maryja a Bóg Ojciec w teologii wyzwolenia, Salvatoris Mater 1* (1999) nr 1, s. 245-247.

20 Ojciec św. Pius XII dla Płaczącej Matki, *Studia Saletyńskie 1* (2000) nr 1, s. 4.

10. Przesłanie z La Salette...

„wielkie rzeczy, które uczynił Bóg Maryi” (Łk 1, 49), a z którymi Maryja przyszła na górę La Salette, aby ponownie „oznajmić nam to jako wielką nowinę”²¹.

Potwierdzeniem tej prawdy mogą być kolejne słowa z Magnificat „mój Zbawca” (Łk 1, 47) i z Orędzia w La Salette „mój Syn”²². Maryja, Matka Boga i nasza Matka, wskazuje na swojego Syna jako na Pana wszechświata, ale jednocześnie ukazuje Go jako jedyne Zbawiciela ludzkości. Jest to przypomnienie prawdy zarówno o wszechmocy Boga jak i o Bożym miłosierdziu względem każdego człowieka.

Boża wszechmoc ukazana jest zarówno w jednym, jak i drugim tekście za pomocą metafory. Słowa w Magnificat, „moc ramienia Bożego (Łk 1, 51), i z Orędzia, „puścić ramię Syna”²³, symbolizują zarówno potęgę jak i zbawcze działanie Boga. Dlatego, pisze Jan Paweł II, „kto idzie w pokorze drogami Pańskimi ramię Syna Maryi nie zaciąży ku potępieniu ale On uchwyci wyciągniętą dłoń, by wprowadzić do nowego życia grzeszników pojednanych dzięki łasce krzyża”²⁴. Jest ono podobne do „matczynej ręki, która ubezpiecza dziecko uczące się chodzić. Jak ręka Maryi, która odsłania dla nas niebezpieczeństwa cywilizacji, czytelnej przez znaki czasu”²⁵.

Postawa ta wynika z doskonałości Boga, która jak pisze H. Schwery, jest najdoskonalszą formą miłości macierzyńskiej, jaka istnieje. Ten Bóg macierzyński i ojcowski jednocześnie, nie może kochać świata grzechu²⁶.

Doskonałość Boga nie czyni Go obcym człowiekowi. Przeciwnie, zarówno Magnificat, jak i Orędzie, pokazuje Boga obecnego w historii życia człowieka, po to by w swoim nieskończonym miłosierdziu czynić go nowym stworzeniem. Prawdę tę przypomina Orędzie z La Salette, kiedy Maryja wskazuje na niszczące skutki działania grzechu, zarówno dla życia

21 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 14.

22 Tamże, s. 14.

23 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 14.

24 List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji Jubileuszu 150 lecia Objawienia w La Salette, *Studia Saletyńskie* 1 (2000) nr 1, s. 6.

25 Maryja Ikona Ludu Bożego. Kazanie Jego Eminencji Kard. Henri Schwery, specjalnego Legata Ojca św. Jana Pawła II na uroczystość 150. rocznicy objawienia, wygłoszone 19 września 1996 r., *Studia Saletyńskie* 1 (2000) nr 1, s. 10.

26 Maryja Ikona Ludu Bożego, art. cyt., s. 8.

doczesnego człowieka, jak i dla życia wiecznego. Jednocześnie zapewnia, że obecną trudną sytuację, w jakiej znajdują się mieszkańcy La Salette i okolicznych miejscowości, może odmienić jedynie Bóg, który chce być ze swoimi dziećmi w ich różnorodnych doświadczeniach i cierpieniach. Czy nie jest to przypomnienie słów z Magnificat, mówiących, że Bóg objawia „swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia (zachowuje) dla tych, co się Go boją” (Łk 1, 50)?

Jan Paweł II z okazji 150 lecia Objawienia Matki Bożej w La Salette pisze, że „Matka Zbawiciela, Matka Kościoła, Matka ludzi, Maryja towarzyszy każdemu w życiowej pielgrzymce. (...) Maryja, Matka pełna miłości, pokazała w tym miejscu swój smutek w obliczu moralnego zła ludzkości. Poprzez swoje łzy pomaga nam Ona lepiej zrozumieć bolesny ciężar grzechu, odrzucenia Boga, ale także płomienną wierność, jaką Jej Syn zachowuje względem Jej dzieci, On, Odkupiciel, którego miłość jest zraniona przez zapomnienie i odmowę”²⁷.

Dziewica z Nazaretu głosi miłosierdzie Boże wszystkim narodom i pokoleniom. Przypomina, że Bóg słyszy wołanie swojego ludu ze wszystkich miejsc i wszystkich czasów. Bóg wchodzi w mroki tego światła po to, aby je swym światłem rozświetlić. „Maryja na La Salette objawiła się w świetle, zauważa Jan Paweł II, które symbolizuje blask ludzkości przemienionej przez Zmartwychwstałego Chrystusa (...) Noc grzechu ustępuje wobec światła miłosierdzia Bożego”²⁸. Miłosierdzie Boże nie ogranicza się do końca ludzkich dziejów, lecz dokonuje się zawsze, w każdej konkretnej sytuacji, takiej jak nawiedzenie Elżbiety i Zachariasza²⁹ czy Melanii i Maksymina przez Maryję³⁰.

Oprócz ukazania wyzwalającej mocy Bożej, która „wywyższa poniżonych, nasyca dobrami głodnych” (Łk 1, 53), Maryja przypomina, że ta sama moc Boża „rozprasza pysznych, usuwa z tronu potężnych, odprawia z niczym bogatych” (Łk 1, 52). Jest to wskazanie na tragiczną sytuację

---

27 List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji Jubileuszu 150 lecia Objawienia w La Salette, art. cyt., s. 5.

28 Tamże.

29 P. Liszka, Maryja a Bóg Ojciec w teologii wyzwolenia, art. cyt., s. 247.

30 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 14-16.

10. Przesłanie z La Salette...

tych, którzy przez grzech sami odrzucają zbawienie. Powodem takiego stanu rzeczy, jak mówi Magnificat, jest grzech pychy, który przejawia się w chęci panowania nad innymi poprzez władzę, przemoc oraz niewłaściwe dążenie do bogactwa.

Grzech pychy sprawia, że człowiek nie tylko nie uznaje swojej winy przed Bogiem, a w poczuciu swej całkowitej autonomii w bycie i działaniu, odrzuca władzę Boga, stawiając na Jego miejscu siebie³¹. Przed zgubnymi skutkami pychy przestrzega już Syracydes mówiąc, że źródłem „pychy człowieka jest odstępstwo od Pana i opuszczenie sercem Stworzyciela. Albowiem początkiem pychy jest grzech, a kto się da jej opanować zalany będzie obrzydliwością. Dlatego Pan zesłał prawdziwe i zdumiewające kary i takich doszczętnie zatracił. Pan wyrzucił trony władców a zamiast nich posadził pokornych” (Mdr 10, 12 – 14). Maryja w La Salette wskazuje na konkretne przejawy zła grzechu pychy, powodujące upadek moralny człowieka.

W dziewiętnastowiecznej Francji, podobnie jak i w innych krajach Europy Zachodniej, powstają ruchy racjonalistyczne, głoszące wyższość rozumu nad innymi wartościami. Ich przedstawiciele negują istnienie Boga lub otwarcie szydzą z Niego. Lansowane są hasła, mówiące np. że „religia jest opium dla ludu”, a „w zdobywaniu tego szczęścia ludziom owo opium przeszkadza”, czy wreszcie bezpośrednio negowanie Boga stwierdzeniem: „Bóg umarł”. Należy zatem wyrzucić Go z umysłu, ponieważ nigdy nie istniał, jest iluzją stworzoną przez władców. Głoszone teorie znajdują bezpośrednie przełożenie na zachowania ludzi, gdzie ich postępowaniu względem Kościoła katolickiego przyswieca hasło „zdeptaj bezecne”³².

Złość nienawiści przejawia się w odrzuceniu Boga jako takiego, w całej Jego wewnętrznej doskonałości. Gardzi się tą miłością nie tylko rozmyślnie i całkowicie, ale wprost i odnosi się do niej złowrogo. Przejawem i sprawdzianem rzeczywistej nienawiści względem Boga są bluźnierstwa oraz walka z Bogiem w Jego Kościele i w sercach ludzkich³³.

31 S. Olejnik, *Teologia moralna życia osobistego*, Włocławek 1999, s. 339.

32 Nowa Encyklopedia Powszechna PWN, pod red. B. Petrozolin – Skowrońska, Warszawa 1996, t. 4, s. 97-98.

33 S. Olejnik, *Teologia moralna życia osobistego*, dz. cyt., s. 145.

Od wpływu panującego prądu myślowego nie jest wolna nawet ludność małych wiosek, czego przykładem są mieszkańcy La Salette i okolicznych miejscowości. Stąd też Matka Boża w swoim Orędziu wskazuje na konkretne grzechy, przez które człowiek odrzuca Boga i znieważa Jego świętość. Ma to miejsce, mówi Maryja, kiedy „woźnice przeklinając, wymawiają imię mojego Syna”³⁴, podobnie też kiedy rolnicy „znajdując zepsute ziemniaki przeklinają, wymawiając wśród przekleństw imię mojego Syna”³⁵. Człowiek liczy tylko na własne siły a nie na Boga, co demonstruje poprzez pracę w niedzielę, Opuszczanie niedzielnej Mszy św., w braku modlitwy i zachowania postu.

Z tego powodu, jak zauważa Jan Paweł II, Maryja „współczuje swoim dzieciom w ich doświadczeniach i cierpi, widząc ich oddalających się od Kościoła Chrystusowego poprzez zapomnienie i odrzucenie obecności Boga w ich życiu oraz świętości Jego Imienia”³⁶.

Objawienie w La Salette pozwala lepiej zrozumieć bolesny ciężar grzechu, odrzucenia Boga, ale także płomienną wierność, jaką Jej Syn zachowuje względem Jej dzieci. Dlatego Maryja wzywa do „opanowania siebie, zaprasza do pokuty, do wytrwałości w modlitwie a w szczególności do wierności praktykom niedzielnym (...) La Salette jest Orędziem nadziei, ponieważ nasza nadzieja jest podtrzymywana przez wstawiennictwo Tej, która jest Matką ludzi”³⁷.

Jak zauważa H. Schwery, Matka Boża z La Salette wpisuje się w szereg proroków, którzy głoszą nowe stworzenie, czego obrazem jest metafora: „jeżeli się nawrócą, kamienie i skały zamienią się w sterty zboża, a ziemniaki same się zasada”³⁸. By to się dokonało konieczne jest nawrócenie, na co jasno wskazuje Maryja. Jest to podstawowy warunek, aby Bóg mógł działać w świecie, w którym chce być dla nas obecnym i nam błogosławić³⁹. Pełne nadziei przesłanie odczytuje z Orędzia Jan Paweł II

34 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 14.

35 Tamże, s. 15.

36 List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji Jubileuszu 150 lecia Objawienia w La Salette, art. cyt., s. 5.

37 Tamże.

38 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 15.

39 Maryja Ikoną Ludu Bożego, art. cyt., s. 11.

10. Przesłanie z La Salette...

mówiąc, że „rozdarcia są do naprawienia. (...) Dla tego, kto idzie w pokorze drogami Pańskimi ramię Syna Maryi nie zaciąży ku potępieniu ale On uchwyci wyciągniętą dłoń, by wyprowadzić do nowego życia grzeszników pojednanych dzięki łasce Krzyża”⁴⁰. By tak się stało konieczne jest nasze nawrócenie, polegającego na dawaniu Chrystusowi Zmartwychwstałemu pierwszego miejsca w swoim życiu⁴¹.

Maryja z Magnificat i Orędzia, wskazuje na modlitwę jako na skuteczny środek prowadzący do nawrócenia. Jest to modlitwa teocentryczna, gdzie Bóg Maryi jest Panem, ale równocześnie Zbawicielem. Matka Boża wychwala Bożą wszechmoc i miłosierdzie. W Magnificat widać analogię do Modlitwy Pańskiej zaczynającej się słowami „Ojcze nasz”, której odmawianie rano i wieczorem, zostało zalecone przez Maryję w La Salette⁴². Modlitwa Magnificat i modlitwa „Ojcze nasz” „wyrażają uwielbienie Boga, dziękczynienie, prośbę oraz gotowość przebaczenia jako warunek, by samemu otrzymać darowanie win. W swej modlitwie Maryja sławi Boga za Jego działanie biorące w opiekę ubogich i pokornych, a poniżające możnych i pysznych”⁴³.

Trzy pierwsze prośby Modlitwy Pańskiej mają za przedmiot chwałę Boga, podobnie jak pierwsze zwroty modlitwy Maryi w Magnificat. Dalej Maryja utożsamia się z ubogimi Jahwe, ufającymi nie we własne siły i możliwości, ale w Jego pomoc i opiekę, co widoczne jest w prośbie o chleb powszedni. Wreszcie Maryja wyraża całkowitą gotowość do współdziałania w Bożych planach i postawę służebnej miłości. Modlitwa „Ojcze nasz” uczy nas, że nasza godność nie wynika z przekonania o własnej sprawiedliwości, ale z poczucia własnej słabości i zarazem z wielkich darów Bożych jakie otrzymujemy. Uznanie własnej słabości jest przygotowaniem do gotowości przebaczenia jako warunku spełnienia prośby Modlitwy Pańskiej, by samemu otrzymać darowanie własnych grzechów⁴⁴.

40 List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji Jubileuszu 150 lecia Objawienia w La Salette, art. cyt., s. 6.

41 Tamże, s. 5-6.

42 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 16.

43 T. Dąbek, Magnificat wzorem modlitwy chrześcijańskiej, *Salvatoris Mater* 7 (2005) nr 3-4, s.192.

44 Tamże, s. 196-199.

Pozdrowienie Anielskie, „Zdrowaś Maryjo, łaski pełna”, to kolejna modlitwa, której odmawianie zaleca Matka Boża w La Salette⁴⁵. Modlitwa ta wskazuje na czas w którym Ojciec posłał swego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne (J 3, 16). Modlitwa ta przypomina błogosławioną chwilę, w której Słowo stało się Ciałem i zamieszkało pośród nas (1J1, 14). Jest to czas, w którym Duch Święty ukształtował w Jej dziewiczym łonie ludzką naturę Jezusa Chrystusa. Przez to wydarzenie rozpoczął się czas zbawienia i początek drogi Kościoła⁴⁶.

Modlitwa przypomina, że Matka Boża błogosławiona jest między niewiastami. „Jest to błogosławieństwo duchowe, odnosi się ono do wszystkich ludzi, ma w sobie pełnię i powszechność („wszelkie błogosławieństwo”), które płynie z miłości, jaka jednoczy współistniejącego Syna z Ojcem w Duchu Świętym. Równocześnie jest to błogosławieństwo zwrócone za sprawą Jezusa Chrystusa w stronę dziejów człowieka aż do końca w stronę wszystkich ludzi”. Jest to szczególny dar, który ma swoje źródło w trynitarnym życiu Boga. Owocem tej miłości jest wybranie „ze strony Boga odwieczną wolą zbawienia człowieka przez uczestnictwo w Bożym życiu (por. 2P 1, 4) w Chrystusie: jest zbawienie poprzez uczestnictwo w życiu nadprzyrodzonym”⁴⁷, które dokonuje się najpełniej w Eucharystii, co przypomina również Orędzie z La Salette.

„Maryja w tajemnicy Wcielenia antycypowała wiarę eucharystyczną Kościoła. Kiedy nawiedzając Elżbietę nosi w łonie Słowo, które stało się ciałem, Maryja w pewnym sensie jest tabernakulum – pierwszym tabernakulum w historii, w którym Syn Boży (jeszcze niewidoczny dla ludzkich oczu) pozwala się adorować Elżbiecie, niejako „promieniując” swoim światłem poprzez oczy i głos Maryi”⁴⁸. Czy tych słów Jana Pawła II nie można odnieść do wydarzenia z La Salette, gdzie świadkowie objawienia widzą na piersiach Maryi krzyż, a na nim wijącego się z bólu, żywego Chrystusa? Zaświadczają również, że z tego krzyża i wiszącego na nim Chrystusa wychodziła wielka jasność, która otaczała całą postać Piękną

45 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 16.

46 RM, nr 1.

47 Tamże, nr 8.

48 Jan Paweł II, Encyklika Ecclesia de Eucharistia, nr 55 (dalej EdE).

10. Przesłanie z La Salette...

Pani. Te wydarzenia skłaniają do uwielbienia Chrystusa, które w sposób najpełniejszy dokonuje się w Eucharystii, która została nam dana „ażeby całe nasze życie, podobnie jak życie Maryi, było jednym Magnificat”⁴⁹.

W tym sakramencie odnawia się stale z woli Chrystusa tajemnica tej ofiary, którą złożył On z Siebie Samego Ojcu na ołtarzu krzyża, ofiary, którą Ojciec przyjął, odwzajemniając bezgranicznie oddanie swego Syna swoim Ojcowskiem oddaniem – a był to dar nowego Życia nieśmiertelnego w zmartwychwstaniu. To nowe życie stało się skutecznym znakiem nowego obdarowania ludzkości Duchem Świętym, przez którego Boże życie, jakie ma Ojciec w Sobie i daje Synowi, staje się udziałem wszystkich ludzi zjednoczonych z Chrystusem. Eucharystia jest najświętszym sakramentem tego zjednoczenia. Sprawując ją i zarazem w niej uczestnicząc, jednoczymy się z Chrystusem. W tym sakramencie każdy z nas jako uczestnik Tajemnicy Odkupienia ma dostęp do owoców tego synowskiego pojednania z Bogiem, którego On dokonał i stale wśród nas dokonuje przez posługę Kościoła⁵⁰.

Jan Paweł II w encyklice *Redemptoris Mater*, podkreśla że „opcja na rzecz ubogich ze strony Kościoła wpisana jest w Maryjne „Magnificat” w sposób zadziwiający. Bóg Przymierza, którego w uniesieniu serca wyznaje dziewica z Nazaretu, jest równocześnie tym, który „strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych (...), rozprasza pyszniących się (...), a swe miłosierdzie zachowuje dla tych, co się Go boją”⁵¹.

Podobnie objawienie w La Salette, wskazuje na kryzysową sytuację człowieka, którą dziś można nazwać zanikiem norm moralnych, relatywizmem moralnym. Te i podobne sytuacje świadczą o moralnym upadku człowieka. Orędzie Maryi wskazuje na zawsze aktualną drogę wyjścia z kryzysu, którą jest ewangeliczna droga nawrócenia. Dlatego Jan Paweł II przypomina, że „La Salette jest Orędzim nadziei, ponieważ nasza nadzieja jest podtrzymywana przez wstawiennictwo Tej, która jest Matką ludzi”⁵².

---

49 EdE, nr 58.

50 Rh, nr 20; por. S. Olejnik, *Teologia moralna życia osobistego*, dz. cyt., s. 50.

51 RM, nr 19.

52 List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji Jubileuszu 150 lecia Objawienia w La Salette, art. cyt., s. 6.

Proroctwo z La Salette jest wypowiedziane w kontekście współczesnej sytuacji Magnificat. Zapewnia ono, że Bóg i dzisiaj czyni wielkie rzeczy, bo „Jego miłosierdzie na pokolenia i na wieki” (Łk 1, 54). Dlatego Maryja wzywa, by głosić tę prawdę całemu Jej ludowi⁵³. Jest to przypomnienie, że Bóg świadczy swoje miłosierdzie tym, „którzy się Go boją” (Łk 1, 50), czyli okazują Bogu pokorne posłuszeństwo wiary.

Jan Paweł II podkreśla, że „słowa Maryi z La Salette, przez swoją prostotę i ostrość, zachowują rzeczywistą aktualność w świecie, który ciągle cierpi plagi wojny i głodu oraz wielu nieszczęść, będących znakami a często także konsekwencjami ludzkiego grzechu. I także dzisiaj Ta, którą „błogosławią wszystkie pokolenia” (Łk 1, 48) chce prowadzić „cały swój lud”, przechodzący przez doświadczenia tego czasu do radości, która rodzi się z cichego spełniania misji danej człowiekowi przez Boga”⁵⁴.

STRESZCZENIE

W Świetle Zmartwychwstania Chrystusa, Magnificat staje się głosem Kościoła, który rozpoznaje pośród siebie macierzyńską rolę Maryi i wychodząc od Jej niepowtarzalnego doświadczenia, w nim kontempluje swoje własne. To przesłanie płynące z Ewangelii św. Łukasza można również odczytać w kontekście objawienia Matki Bożej w La Salette, które wskazuje na Chrystusa jako pełnię objawienia się Boga i jedyne Zbawiciela człowieka. Zarówno hymn Magnificat jak i Orędzie z La Salette, ukazuje Boga słyszącego wołanie swojego ludu cierpiącego w niewoli grzechu. Na tej drodze istotne miejsce zajmuje Maryja, przez którą rozbrzmiewa głos Nowego Wyzwolicielea oraz wyzwalająca moc Boża.

---

53 La Salette. Opis objawienia i sens orędzia, dz. cyt., s. 16.

54 List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji Jubileuszu 150 lecia Objawienia w La Salette, art. cyt., s. 6.

Józef Kopciński MS

THE MESSAGE OF LA SALETTE AS A FULFILLMENT OF THE MAGNIFICAT

SUMMARY

In the light of Jesus' resurrection the *Magnificat* becomes the voice of the Church that recognizes in its midst the motherly role of Mary. In her unique experience the Church contemplates its own life. The message of La Salette can be interpreted in the framework of the Lucan text of the *Magnificat* that indicates Jesus as the fullness of revelation and the only Savior of humankind. Similarly to the *Magnificat* Mary at La Salette shows God as the One who hears the voice of His people suffering the slavery of sin. Both in the *Magnificat* and at La Salette Mary plays an important role as one whose voice points to the New Liberator and to the liberating power of God.

Ks. dr Józef Kopciński MS (ur. w 1965 r.). Studia specjalistyczne w zakresie teologii moralnej odbył w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od 2002 r. prowadzi wykłady z teologii moralnej fundamentalnej i szczegółowej w krakowskich seminariach zakonnych oraz na Wydziale Teologicznym PAT. Jest autorem książki *Polska Teologia moralna XX wieku*, Kraków 2002, dwóch haseł w „Encyklopedii bioetyki” (*Aids* oraz *Sterylizacja i kastracja*) a także artykułów naukowych, podejmujących zagadnienia z teologii moralnej.